

РЕШЕНИЕ

№ 7000

гр. София, 16.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 19.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дияна Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **10893** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ /ДПУСЯ/ срещу предписания по чл.190а, ал.2 от Закона за водите /ЗВ/, дадени с Констативен протокол № 01-01-172/05.10.2022г. на инспектори в Регионален отдел „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“ – „Югозападна България“ в Държавна агенция метрологичен и технически надзор /ДАМТН/.
Жалбоподателят моли за отмяната на оспорените предписания в констативен протокол в частта по раздел V, т.2, като незаконосъобразни поради липса на компетентност на административния орган, неспазване на установената форма и допуснати нарушения на административнопроизводствените правила - основания за оспорване по чл.146, т.1, т.2 и т.3 АПК. Излага твърдения, че компетентността на председателя на ДАМТН и на оправомощените от него лица е изчерпателно уредена в ЗВ и чл.190, ал.4, чл.190а ЗВ и чл.117 от Наредбата за условията и реда за осъществяване на техническата и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях и за осъществяване на контрол за техническото им състояние. Наредбата не предвижда да се дават предписания за извършване на ремонтни и други технически дейности за привеждането на язовирните стени и съоръженията към тях в изправно техническо състояние, каквото представляват ремонтно – възстановителните дейности в зоната на вълнова ерозия. Според жалбоподателя издаването на такива предписания е от компетентността на местните комисии, назначавани по реда на

чл.138а, ал.3 ЗВ.

Посочва, че оспореният констативен протокол не отговаря на общите изисквания за форма по чл.59, ал.1 и ал.2, т.4 АПК, тъй като не съдържа мотиви – не са изложени фактическите и правни основания за издаването му. По този начин от оспорвания акт не става ясно какви са съображенията на контролните органи за издаването му, въз основа на какви документи или на база на какви други факти е дадено предписанието, не става ясно как, кога и къде органът е стигнал до изложените в протокола изводи. Не на последно място твърди, че волята на административния орган не е формулирана ясно в самото предписание, тъй като не е конкретизирано точно в какви действия се изразяват предписаните ремонтно - възстановителни дейности в зоната на вълнова ерозия.

На следващо място посочва, че оспореният констативен протокол не отговаря и на специалните изисквания по чл. 118, ал.2, т.6, б. „г“ и т.7, б. „е“ от Наредбата, поради липсата на данни за високата вълна със съответната повтаряемост съгласно изискванията на нормите за проектиране на хидротехническите съоръжения за съответния клас язовир, както и оразмерително водно количество на водовземното съоръжение.

Според жалбоподателя в процедурата по издаване на административния акт са допуснати и съществени нарушения на административнопроизводствените правила по смисъла на чл. 26, чл. 34 и чл.35 АПК, като жалбоподателят не е уведомен за откриване на административното производство по чл. 190а, ал.1, т.3 ЗВ, не му е дадената възможност да изрази становище и да участва в производството. Моли за отмяна на констативния протокол в оспорваната му част. Отправя искане за присъждане на разноски.

В съдебно заседание изложеното в жалбата и направеното с нея искане се поддържат чрез юрк. В. В.. По делото са депозиран писмени бележки, в които са обобщени съображенията на жалбоподателя за отмяна на оспорвания акт.

Ответниците не се явяват и не изпращат процесуален представител в проведените съдебни заседания. По делото е представена писмена молба с вх. № 9431/08.03.2023г., с която се оспорва жалбата. По същество излагат доводи за нейната неоснователност и за законосъобразност на констативния протокол като издаден от компетентен орган, в установената форма, при спазване на административнопроизводствените правила и правилно приложение на материалния закон. Претендират присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Държавата е собственик на поземлен имот /ПИ/ с идентификатор № 22602.13.81 по КККР на землището на [населено място], местност „П. дол“, [община], област Б., с начин на трайно ползване – водоем, с площ от б 807 кв.м., по силата на договор за дарение № 142 от 15.04.2020г. с Община- Р.. За имота е съставен Акт за публична държавна собственост № 3741 от 17.02.2021г. с посочен начин на трайното ползване като водоем, а правата за управлението му са предоставени на ДПУСЯ.

Със заключение на комисия по чл. 138а, ал. 3 ЗВ, утвърдено от областния управител

на област Б., язовир „П. дол 81“, [населено място], местност „П. дол“, [община], област Б., е класифициран по степен на потенциална опасност по чл.141б ЗВ в първа висока степен на потенциална опасност поради заплахата от човешки жертви.

Извършена е проверка на 05.10.2022г. на техническото и експлоатационно състояние на язовир „П. дол 81“, номер на ПИ 22602.13.81, находящ се в землището на [населено място], област Б., управляван от ДПУСЯ. Констатирани са следните обстоятелства: язовирът е класифициран в първа висока степен на потенциална опасност съгласно чл.141б ЗВ, въздушен откос – заземен, затревен; воден откос – заземен, затревен, наличие на вълнова ерозия и ерозия от преминаване на животни, изграден е електропастир за ограничаване преминаването на животни; преливник – заземен, член, уширен, бързоток след преливника – заземен, уширен и удълбочен.

Предписано е в срок до 28.02.2023г. собственикът да извърши ремонтно-възстановителни работи на зоната на вълнова ерозия на язовир „П. дол 81“.

За резултатите от тази проверка е изготвен Констативен протокол № 01-01-172/05.10.2022г. от инспектори в Регионален отдел „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“ – „Югозападна България“ в ДАМТ, подписан от представители на ДАМТН - инж. И. М., главен инспектор в РО НЯСС „Югозападна България“ и инж. З. Г., главен инспектор в РО НЯСС „Югозападна България“, както и на двама представители на ДПУСЯ, присъствали при проверката.

По делото е представена Заповед № 776/22.12.2021г., съгласно която инж. И. М., главен инспектор в РО НЯСС „Югозападна България“ и инж. З. Г., главен инспектор в РО НЯСС „Югозападна България“ при ДАМТН /т.20 и 21 от заповедта/ са оправомощени да дават предписания на собствениците на язовирни стени и/или съоръженията към тях, както и да определят срок за тяхното изпълнение.

Констативен протокол № 01-01-172/05.10.2022г., издаден от ДАМТ, е връчен на жалбоподателя на 03.11.2022г. /л.35 по делото/.

Жалбата е подадена на 01.11.2022г. /л.25 по делото/.

За изясняване на спора от фактическа страна по делото е изслушано и прието без оспорване от страните, заключение на съдебно-техническа експертиза, изготвено от вещото лице К. Б., което съдът кредитира като обективно и компетентно. От заключението на вещото лице и обясненията, дадени от него в съдебно заседание, се установява, че короната на язовирната стена е с променлива височина и ширина, затревена и проходима, въздушният откос е в добро състояние, а водният откос е заземен и ерозирал от въздействието на водата. Установено е, че е необходимо да се възстановят проектите геометрични размери на язовирната стена, като за целта се направи геодезическо заснемане и да се изготви проект от правоспособен проектант за ремонтно- възстановителните работи, като се препоръчва и заскаляване. Като възможно решение се посочва и източването на язовира и премахване на язовирната стена до дерето, тъй като язовирът не се използва. Констатациите са направени при оглед на язовир „П. дол 81“ в присъствието на представители на жалбоподателя и въз основа на материалите по делото. На вещото лице е представен и Анализ на техническото състояние на язовирна стена „П. дол 81“, изготвен на 08.02.2021г. по възлагане на жалбоподателя с цел ремонт на язовирната стена, в който също се констатират хоризонтални и вертикални премествания на насипа, наличие на филтрация през тялото на стената, нарушения от сеизмични и вълнови действия.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е допустима - насочена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 АПК, подлежащ на съдебен контрол, подадена е в преклузивния срок за оспорване, от активно легитимирано лице - адресат на акта, за което е налице правен интерес от оспорването поради неблагоприятното засягане на правната му сфера.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Като извърши на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения административен акт на основанията, сочени от оспорващия и служебно – на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

Актът е издаден от компетентен административен орган - длъжностни лица от РО „НЯСС“- „Югозападна България“ при ДАМТН, като компетентността им произтича от чл.190а, ал.1, т.3 ЗВ. С посочената законова делегация се дава възможност на председателя на ДАМТН или оправомощените от него длъжностни лица да дават предписания на собствениците на язовирни стени и/или на съоръженията към тях съобразно правомощията им по ЗВ и наредбата по чл.141, ал.2 ЗВ, включително за извършване на мерки и действия за изясняване на техническото състояние и на условията за експлоатация на контролираните обекти, с изключение на язовирите по приложение № 1 към чл. 13, т. 1, за намаляване на водните обеми, за което уведомява съответната басейнова дирекция, както и да определят срок за тяхното изпълнение. Със Заповед № 776/22.12.2021г. на председателя на ДАМТН инж. И. М., главен инспектор в РО НЯСС „Югозападна България“ и инж. З. Г., главен инспектор в РО НЯСС „Югозападна България“ /т.20 и 21 от заповедта/ са оправомощени да дават предписания на собствениците на язовирни стени и/или съоръженията към тях, както и да определят срок за тяхното изпълнение. Съгласно разпоредбата на чл.140, ал.2, т.1 ЗВ контролът за изпълнение на дейностите, касаещи мерките за поддържане на язовирните стени и съоръженията към тях в изправно техническо състояние и осигуряване на безопасната им експлоатация, се извършва от председателя на ДАМТН или от оправомощени от него длъжностни лица. В този смисъл не се констатира порок на административния акт на основание чл.146, ал.1 от АПК.

Заповедта е издадена в предписаната от закона форма, доколкото разпоредбите на ЗВ не предвиждат различни изисквания от установените в чл.59 АПК. Актът е издаден в писмена форма, в него са посочени, както правните, така и фактическите основания за издаването му, което е предпоставка за упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на жалбоподателя да организира адекватно защитата си /Тълкувателно решение № 16/31.03.1975г. на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния съд/. Съдът не споделя твърденията на жалбоподателя, че липсват мотиви за налагане на оспорваните предписания. Напротив, в раздел II от констативния протокол подробно са изброени констатациите на състоянието на язовира и язовирната стена, като по отношение на водния откос е посочено, че е установено „наличие на вълнова ерозия и ерозия от преминаване на животни“. В протокола също така се упоменава, че от страна на ДПУСЯ е представено техническо задание за извършване на ремонтно – възстановителни работи на язовира, обстоятелство, което не е оспорено от жалбоподателя. На следващо място, в раздел V, т.2 от констативния протокол се предписва извършване на ремонтно – възстановителни работи именно в зоната на вълнова ерозия на язовирната стена, като административният орган препраща към техническото задание за извършване на ремонтно възстановителни работи. Заданието, представено по делото

от ответника и прието без да е оспорено от страните, съдържа също констатации за ерозия на язовирната стена на язовир „П. дол 81“, като подробно са разписани и онагледени чрез сателитни снимки и схеми текущото техническо състояние, определени са технически изисквания на евентуалните възстановителни работи, дадени са указания, придружени с подробни схеми. Предвид това, съдът приема, че не е налице липса, неяснота или противоречие на фактическите основания за издаване на административния акт, както и на волята на органа по отношение на предписваните ремонтно – възстановителни дейности.

При постановяване на обжалвания административен акт не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и съответно да мотивират неговата отмяна. Преценката на административния орган е направена, след като са обсъдени всички релевантни за случая факти и обстоятелства в изпълнение на разпоредбите на чл.26, чл.35 и чл.36 АПК. Съобразно служебното начало в административния процес, административният орган е събрал необходими доказателства, извършил е проверка на същите, а направените изводи и предписания са в съответствие с приетите фактически установявания. Неоснователно се явява възражението на жалбоподателя, че е нарушено правото му на защита като не е уведомен за откриване на производството и не му е дадена възможност да изрази становище. В противоречие с твърденията му, видно от оспорвания констативен протокол, проверката на техническото и експлоатационно състояние на язовир „П. дол 81“ е извършена в присъствието на двама представители на жалбоподателя – инж. Д. И. и инж. Е. Ш.. Последните са подписали акта без да направят възражения срещу изложените констатации. Не на последно място жалбоподателят има възможността да се запознае със събраните по преписката доказателства, да ги оспори и да ангажира други и в хода на съдебното производство.

Оспорваният акт е издаден при правилно приложение на материалния закон и в съответствие с целта му.

Безопасната техническа експлоатация на язовирните стени и съоръженията към тях, както и контролът за техническото им състояние, се уреждат с Наредбата за условията и реда за осъществяване на техническата и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях /Наредбата/. Съгласно чл.3 от Наредбата, тя намира приложение по отношение на язовирните стени и съоръженията към тях за язовирите, определени в чл. 141а от Закона за водите, към които спада и язовир „П. дол 81“.

В чл.4, ал.1 от Наредбата се посочва, че собственикът на язовира стопанисва, поддържа и осъществява техническата и безопасната му експлоатация, както и опазването на околната среда. Съгласно разпоредбата на чл.7 от Наредбата, той отговаря и за изпълнението на всички изисквания по ЗВ, както и за осигуряването на безопасната експлоатация на язовира. Когато собственикът на язовира и съоръженията към него, не покрива нормативните изисквания за оператор, той възлага стопанисването, поддържането и осъществяването на техническата експлоатация на лице, което отговаря на изискванията по §1, т.95 от ДР на ЗВ /чл.4, ал.2 от Наредбата/. Сигурност и дълготрайност на язовирните стени и съоръженията към тях, както и опазване на околната среда във връзка с тях се осигуряват от собственика/оператора посредством техническо обслужване, ремонти и реконструкции /чл.5 от Наредбата/. За оператор на язовир „П. дол 81“ е определено ДПУСЯ – инж. Е. Ш., по силата на Заповед № РД – 437/ 21.12.2021г.

В разпоредбата на чл.190а, ал.1, т.3 от ЗВ се посочва, че председателят на ДАМТН или оправомощените от него длъжностни лица имат право да дават предписания на собствениците на язовирни стени и/или на съоръженията към тях съобразно правомощията си по този закон и наредбата, включително за извършване на мерки и действия за изясняване на техническото състояние и на условията за експлоатация на контролираните обекти, с изключение на язовирите по приложение №1 към чл.13, т.1, за намаляване на водните обеми, за което уведомява съответната басейнова дирекция, както и да определят срок за тяхното изпълнение.

Видно от приетата по делото съдебно – техническа експертиза, е налице неизправност на язовир „П. дол 81“, тъй като язовирната стена не отговорят на изискванията за конструктивна и технологична сигурност по смисъла на чл.46 и чл.47 от Наредбата. По конкретно, експертът е установил нарушаване на проектните геометрични размери на язовирната стена, което представлява елемент от технологичната сигурност на обекта съгласно чл. 47, т.1 от Наредбата и следва да бъде възстановен. Предвид обстоятелството, че язовирът е класифициран в първа висока степен на потенциална опасност по ЗВ, собственикът е задължен да го поддържа в изправно конструктивно и техническо състояние съобразно одобрената и приета проектна документация, което да гарантира ненастъпването на наводнения и други неблагоприятни вредни последици, застрашаващи здравето и живота на гражданите и целостта на техническата инфраструктура.

С предписанията за ремонтно – възстановителни работи се постига и целта на закона, а именно да се предотвратят или намалят вредните последици за човешкия живот и здраве и околната среда.

По изложените съображения съдът намира предписанията, обективирани в раздел V, т.2 от констативен протокол № 01-01-172/05.10.2022г., издаден от ДАМТН, за законосъобразен административен акт, постановен при отсъствие на отменителните основания по чл.146, т.1-5 АПК. Това от своя страна обуславя неоснователност на жалбата, която следва да бъде отхвърлена.

Основателна при този изход на спора е претенцията на ответника за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение като същото следва да бъде определено в размер на 100 /сто/ лева с оглед фактическата и правна сложност на делото и на основание чл.78, ал.8 ГПК във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ.

Мотивиран от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.3 АПК, Административен съд София-град, II-ро отделение, 40-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ срещу предписания по чл.190а, ал.2 от Закона за водите /ЗВ/, дадени с Констативен протокол № 01-01-172/05.10.2022г. на инспектори в Регионален отдел „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“ – „Югозападна България“ в Държавна агенция метрологичен и технически надзор.

ОСЪЖДА Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“,

ЕИК[ЕИК], представлявано от Ц. Б., със седалище и адрес на управление: [населено място], район „С.“, [улица] да заплати на Държавна агенция метрологичен и технически надзор сумата в размер на 100 /сто/ лева, представляваща разноски по производството.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София - град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: